

عنوان مقاله:

بررسی مسیولیت مدنی پزشک در قانون قدیم و جدید مجازات اسلامی

محل انتشار:

اولین همایش ملی ارتقاء نظام مسیولیت مدنی در حقوق ایران چالش ها و راهکارها (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

نصیبه عرب پوریانی - دانشجوی کارشناسی ارشد جزا و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد دامغان

رضا تیموری - کارشناس ارشد حقوق خصوصی، وکیل دادگستری و قاضی سابق دادگستری

فاطمه غلامی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی، موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی

خلاصه مقاله:

در اصطلاح حقوقی مسیولیت تعهد قانونی شخصی بر رفع ضرری که به دیگری وارد کرده است آمده است و در همین معنا لفظ ضمان را به کار برده اند و معنی آن هر نوع مسیولیت اعم از مدنی و کیفری است. مسیولیت مدنی خود شامل مسیولیت خارج از قرارداد و مسیولیت قراردادی است، مسیولیت پزشک هم می تواند از جهت مسیولیت قراردادی باشد و هم از جهت مسیولیت غیر قراردادی، در هر صورت مسیولیت پزشک نباید آنقدر پررنگ و سخت گیرانه باشد که قدرت ابتکار و خلاقیت را از وی بازستاند به طوریکه او توقف و درجاندن در محدوده ی کوچکی از علم را برگزیند و با بی رغبتی به این حرفه بپردازد و به دنبال بسط علم و دانش و تجربه خود نرود و نه آنقدر مسیولیت او کمرنگ و ناچیز باشد که پزشک با بی خیالی و بی دقتی در جهت ضرر جامعه و بیمار گام بردارد و از زیر بار مسیولیت شانه خالی کند و بذر عدم اطمینان را در قلبها بیاشد. بنابراین حتی شرط برایت او را از نتایج تقصیر مصون نمی دارد، زمانیکه معلوم شود پزشک بی احتیاطی و بی مبالاتی کرده و یا موازین فنی را رعایت نکرده است و مرتکب تقصیر شده است، مثلا به هنگام عمل جراحی بدون تهیه وسایل و تجهیزات لازم و یا ضدفونی کردن آنها و یا بدون رعایت احتیاط های پزشکی و آمادگی جسمی و عدم مجوز اقدام به معالجه نماید، که همه این موارد از مصادیق تقصیر محسوب می شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/832622>

